

# ÚJ MUSTÁRMAG

megújult!

A Bethánia CE Szövetség hírlevele

2006. június

„Legyen derekatok felővezve, és lámpásotok meggyújtva.  
Ti pedig legyetek hasonlók az olyan emberekhez, akik várják, mikor tér vissza Uruk...”

## Tartalom:

Hírek	2
CE Világkonferencia	3
Félelemmel és rettegéssel	4
Vigyázz, nehogy rombolj!	6
Mire törekedjünk	9
Könyvajánló	12

2006.  
A 25. CE Világtalálkozó éve!



Az alább közölt híreket elsősorban azért adjuk közre, hogy a mögöttük lévő események, alkalmak áldásaiért adjunk hálat Urunknak. Az előttünk lévő feladatokhoz pedig kérjük el erejét, Szentlelkének áldását.

**Jún 4-én** csendesdelutánunk volt 16 órától Budapesten, az Angyal utcai központunkban. Szolgáltak: Ablonczy Kálmán ref. lp. és Ablonczy Dániel ny. ref. lp., szövetségünk tiszteletbeli elnöke. Téma: *Isten gyermekeinek közössége – Közösségünk ereje az egység.*

**Nyári konferenciák:** (Beszámolók a július-augusztusi és azt követő, számunkban lesznek olvashatók.)

**Június 12-17-éig** hitmélyítő hét volt Hajdúszoboszlón a Gönczy Pál u. 15. szám alatti Szép Ernő Kollégiumban Trencsényi László lp. testvérünk vezetésével.

**Június 19-23-áig** hitmélyítő családi hét volt Hajdúszoboszlón a Szép Ernő Kollégiumban Hajdú Zoltán utazó titkárunk vezetésével, és

**Június 19-23-áig** egyedül élők hete volt Piliscsabán a Lelkiszolgálat Házában Szénási Sándorné lp. testvérünk vezetésével.

**Június 26-29-éig** lelkigondozó konferencia volt Piliscsabán a Lelkiszolgálat Házában Trencsényi László lp. testvérünk vezetésével.

**Június 26-Július 1-éig** Gyermekehét volt Hajdúszoboszlón a Szép Ernő Kollégiumban Hajdú Zoltán utazó titkárunk vezetésével.

**Július 3-7-éig** Gyermekehét lesz Piliscsabán a Lelkiszolgálat Házában Ablonczy Zsolt lp. testvérünk vezetésével.

**Július 7-13-áig** előkészületek a 25. CE Világkonferenciára Piliscsabán és Gödöllőn, benne: júl 11-13-áig Európai Ifjúsági Találkozó.

**Július 13-16-áig** 25. CE Világkonferencia Gödöllő, Szent István Egyetem, Páter Károly u.1. szám alatt.

Információk további nyári rendezvényeinkről: hírlevelünk 2006. márciusi és áprilisi számaiban található.

### **Heti alkalmaink:**

Központunkban, (Budapest, IX. Angyal utca 30. sz.):

minden pénteken 18 órai kezdettel bibliaóra.

(Július 7-én és 14-én a 25. CE Világkonferencia eseményei miatt elmarad.)

## 25. CE Világkonferencia

25. CE Világkonferencia - Gödöllő, 2006. július 13 – 16.

Beszámoló az előkészületekről - 5. Rész

Sok testvérünk kérdezi tőlem ezekben a napokban: „Hogyan állnak a Világtalálkozó előkészületei?” Nos erre nagyon nehéz röviden és kielégítően válaszolni.

Ami a külső feltételeket illeti, azok – úgy tűnik – ha szerény körülmények között is, de rendelkezésünkre állnak. Mit értünk ez alatt? Hát a termeket ülőhelyekkel berendezve, ahol az események lezajlanak, azok technikai felszereltségét (világítás, hangosítás, emelvény, kivetítők, kép- és hangfelvétel, tolmácsolási eszközök stb.), azután a több-száz személy étkezésére szolgáló konyhát, éttermet, a megfelelő szálláshelyeket, a közlekedés megoldását (a vendégek elszállítására szolgáló járműveket az érkezési állomásról a konferencia helyszínére és vissza, vagy a távolabbi szálláshelyről a konferencia helyszínére és vissza), a fiatalok sportolási lehetőségére alkalmas tornatermet, sportpályát.

A szálláshelyekről legyen szabad egy kicsit bővebb tájékoztatást adnom. Igyekeztünk a részvételre jelentkezők igényeit figyelembe venni. Jönnek külföldről különféle mértékű komfortot igénylő vendégek: egyágyas fürdőszobás, kétágyas fürdőszobás, 2-3 ágyas saját zuhanyzós szálláshelyeket igénylők. Ezeket az igényeket a szállodai árakhoz képest viszonylag kedvező áron tudjuk kielégíteni.

De vannak sokan, akik ezeket az árakat nem tudják megfizetni. Számukra ingyenes vagy igen olcsó szálláshelyeket biztosítottunk. Ebben nagy segítségünkre voltak az ökumenikus lelkesi összefogásokon

rendszeresen részt vevő helyi lelkészek és gyülekezeteik. Rajtuk keresztül kb. 120 fő részére ingyenes szállást és kb. 70 fő részére olcsó szálláshelyet (1000 Ft/éjszaka) kaphatunk.

Alapvető kérdés: mennyi emberről kell gondoskodnunk? Ezt a kérdést nem tudjuk pontosan megválaszolni. Még mindig folynak a jelentkezések. Eddig közel 600 személy jelentkezett be. De egyrészt lesznek, akik elmaradnak, főként azok, akik a szegény afrikai és ázsiai országokból jelentkeztek be, de a magyar konzulátusoktól nem kapják meg a beutazáshoz szükséges vízumot. (Sajnos ezt minden igyekezetünkkel, rábeszélésünkkel és az előírt igazolások benyújtásával sem tudtuk befolyásolni több esetben.) Másrészt várhatóan nagy számban lesznek olyanok, akik nem jelentkeztek be előre, de kilátogatnak egy-egy napra. Ezek számát még megbecsülni sem tudjuk.



A személyi feltételeket is biztosította számunkra a mi Urunk. Hírlevelünk korábbi számaiban megjelent beszámolókból lehetett érzékelni, hogy a különféle csoportokban folynak az előkészületi munkák. A konferencia napjaiban fogunk találkozni azokkal a fiatalokkal, akik a regisztráció és a pénztárosi asztaloknál vagy az INFO-PONT-nál (információs szolgálat) végzik munkájukat, de találkozni fogunk az éneklést vezető zenekar és kórus tagjaival vagy a közlekedést, szállítást, rendfenntartást végző fiatalokkal, a technikusokkal, akik felügyelik, kezelik a technikai eszközöket, de az alternatív foglalkozások (sport, kirándulás stb.) szervezőivel, irányítóival is. Többekkel, akik háttér-szolgálatot végeznek, nem mindig találkozunk (gyermek-megőrzésben, elsősegély-szolgálatban résztvevőkkel, tolmácsokkal).

Az előkészületekhez tartoznak a dekoráció,

az irányító táblák elhelyezése, a technika kiépítése, felszerelése. Ezeket a munkákat közvetlenül a konferencia előtti napokban kell elvégeznünk. Ez sem kis feladat.

Utoljára említtem, de a konferencia célját illetően igen fontos munkát végeznek a felkért szolgálók, akiknek szavát hallhatjuk, akiken keresztül Jézus Krisztus evangéliuma hangzik felénk. De a legfontosabb személy maga az élő Krisztus, aki Szentlelkével áthatja az egész konferenciát, és személyesen megszólít embereket. Imádkozzunk minden eszközért, de leginkább Megváltónk, az Úr Krisztus jelenléteért.

*„Aldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával a Krisztusban.” (Ef 1,3)*

Miklóssy József

## JÉZUS KRISZTUS ÚR!

Zengi majd minden:  
 felhő az égen, madár a légben,  
 szivárvány lepke színes virágon,  
 minden teremtmény széles világon,  
 fürdőző veréb a szürke porban,  
 fülemüle az árnyas bokorban.  
 Sorban jönnek a bűnvalló szívek,  
 hívek, kik egykor hűtlenek voltak,  
 keresztről, vérről, sohse daloltak.  
 Most verje a szívünk, zengje a szánk:  
 kegyelme gazdagon árad ki ránk.  
 Daloljunk hát, hogy hallja meg minden  
 földön, pokolban, a fényes égben,  
 lépjen mindenki e dal ütemére:  
 Jézus Krisztus Úr  
 az Atya Isten dicsőségére!

## Félelemmel és rettegéssel

Debrecen  
Filippi 2,12.

Az üdvösség, a bűnbocsánat, az örök élet Istennek a legnagyobb ajándéka a hívó ember számára. Elsősorban Isten vigyáz arra, hogy megőrizze a számunkra ezt az igen nagy ajándékot, hiszen Ő hívott el minket, Ő igazított meg minket és Ő végzi most bennünk az Ő megszentelő munkáját, és Ő fog minket meg is dicsőíteni Jézus Krisztus által és fog szeplő és sömörögzés nélkülivé tenni arra a napra.

Mindent Ő ad tehát nekünk ajándékba és mégis, most ez az ige arra figyelmeztet bennünket, hogy az üdvösségünk véghezviteléhez, célba juttatásához mindenképpen hozzá kell járulni nekünk is, mégpedig úgy, hogy naponta örömmel elfogadjuk az Ő ajándékait, az Ő általa előre elkészített jó cselekedeteket és igyekezzünk azokban járni is, igyekezőn naponta megölelni és halálba adni a mi ó emberünket, sőt keresztre is feszíteni, mert az ó emberünknek ott lenne mindig a helye a kereszten („*Krisztussal együtt megfeszítettem*”). Pál apostol igen jól ismerte ezt a fajta félelmet és rettegést és gyakorolta is: „erőtlenség, félelem és nagy rettegés között jelentem meg ti köztetek” (1Kor. 2,3.). Ő igazán a Zsoltárok 2,11 verse szerint járt el, minden esetben: „*Szolgáljátok az Urat félelemmel és rettegéssel*”. Valóban félelemmel töltötte el az ő jövevénységének idejét, Isten félelmében vitte végbe az ő megszentelését (2Kor. 7,1). Pál apostol élete tele volt harcokkal, küzdelmekkel, szenvedésekkel, mert ő nagyon komolyan vette az igazi Isten félelmet

és az Istennek való engedelmeskedést és ezeket az ígéket elsősorban magára vonatkoztatta. Öneki sok jutott ezekből, mert igen sok embert térített meg Jézushoz és vállalta az ő lelki gondozásukat is.

Ha összehasonlítjuk a mi életünket a Pál apostol életével, akkor bizony azonnal észrevesszük az óriási különbséget. Mi inkább és mindig csak örülni szeretnénk, sikeresek szeretnénk lenni, boldog hívó életet szeretnénk élni, biztonságban szeretnénk lenni és szinte idegennek tartjuk a félelmet és a rettegést még akkor is, ha az üdvösségünkről van szó. Egyszerűen ami nekünk jó, azt mind örömmel elfogadjuk Istentől, de a kemény ígéktől félünk, főleg a szenvedésektől. Igen elkényelmesedtünk sajnos a világ fiaival együtt és egyre kevésbé vállaljuk a harcot, fáradságot, a küzdelmet az Isten országa érdekében.

Bizony itt van az ideje annak, hogy a hívó nép komoly bűnbánatot tartson és hogy igazán komolyan vegye a saját maga üdvösségét elsősorban, de a rájuk bízottak üdvösségét is. Meg kell tanulnunk Pál apostoltól az igazi Isten félelmet és az engedelmisséget. Teljesen oda kell szánunk magunkat Istennek, Jézus Krisztusnak és nagyon komolyan kell vennünk az ige mostani figyelmeztetését, hogy valóban félelemmel és rettegéssel tudjuk véghez vinni a mi üdvösségünket, hogy valóban célba érhesünk, a mi urunk Jézus Krisztus által elkészített mennyei hajlékunkba.

## Vigyázz, nehogy rombolj!

Trencsényi László, református lelkipásztor  
Róma 14, 13. 16-18.

Ki lehet kedves az Istennek? Mekkora kérdés! Egyszerű a válasz. Rövid tömondat. Csak aki megtért és újjászületett. Ennek következményei vannak. Áldott következményei. Ezután mindez Isten áldott, szent jelenlétében zajlik.

Az örök élet, romolhatatlan örökség, amely fenn van tartva számodra a mennyben. El kell érned hited célját, lelked üdvösségét. Úgy kell élni, hogy Isten gyönyörködjék az ő gyermekében.

Ki lehet megbízható az emberek előtt? A hívő embernek megbízhatónak kell lennie. Olyan kevés ma a megbízható ember, akire rá lehet bízni mindent. Mekkora felelősség nemcsak hallgatni az ígét, hanem megtartani, és úgy élni a hátra lévő életet. Boldog ember, aki az Isten áldott gyermekeként éli ezt az életet, mert valóban, még a világ is láthatja, hogy ki a megbízható.

Isten jelenlétében folyik az életünk, felelünk azért, ahogyan élünk. Azt mondja az ige utolsó mondata, hogy az lehet kedves és megbízható, aki szolgál. Mégpedig Krisztusnak szolgál. A hívő ember Krisztusnak szolgál. Ott az a szó van, hogy rabszolgája Krisztusnak. Önként! Boldogan. Mert tudja, hogy mit tett érte. Így szolgáljuk tehát!

Csak az lehet kedves az Isten előtt, aki szolgál, mint a fény, ízt ad, mint a só. A legjobb élet az Istennek való szolgálat. A legszebb élet a hívő élet. Aki még nem tapasztalta meg, szegény marad örökre.

Ennek az igeszolgálatnak az a címe: Vigyázz, nehogy rombolj! Egy szóval: építs! Ez több mint nem rombolni. A hívő ember épít is. Mint lelki kövek épüljete

fel lelki házzá és szent papsággá, és kedves áldozatokat adjatok az élő Istennek! Mint élő kövek épüljete! A hívő önmaga is épül. Mindig épül, ha az ígét hallja.

Az építés szó ellentéte szörnyű szó, a rombolás. Pál apostol a hívőknek beszél. Mennyi figyelmeztetést belesűrített ebbe a néhány mondatba. Nem mindegy, hogy a hívő ember hogyan épít! Nem népszerű ebben a szomorú világban, ahol Isten nélkül minden szétesik. Romokban az élet. Romokban az ember. Romokban az ország. Romokban a család. Romokban az erkölcs. És fájó szívvel, de igaz, romokban az egyház.

De a hit nincs romokban! Mert Krisztus él! A Bethánia CE Szövetség Magyarországra több mint 100 évvel ezelőtt érkezett. De él. 40 évig borzalmas szenvedéseket élt meg. De a gerincét nem bírták megtörni. Mert Krisztus él!

Ahol Krisztus nincs, ott mindig rombolás folyik. Azt mondja Jézus erről a kórokozóról, hogy embergyilkos volt kezdettől fogva. Azért jött, hogy öljön és pusztítson. Jézus pedig azért jött, hogy életünk legyen, és bőségben éljünk.

A felolvasott igében Pál apostol ír a hívőknek: „többé tehát ne”. Hányszor mondja, hogy mit ne! Megdőbbenünk rajta. Hitben élő emberek vagyunk, és mégis mondani kell? Magam is úgy jöttem rá, hogy mondani kell! A hívőknek is mondani kell, hogy mire vigyázzanak. Így nem mehetsz a mennybe! Így képmutató, ítélkező vagy, így tönkretesz magad, és környezetet is. Mindig vigyáznod kell. Van miben változzunk! Nem lehet tovább

halogatni!

Elsőként: ne ítélkezzünk! A Károli fordítás szerint: ne kárhoztassuk testvéreinket. Másodsor: ne okozzatok megütközést, botránkozást. Harmadsor: ne tedd tönkre ételeddel azt, akiért Krisztus meghalt. Negyedsor: vigyázzatok, ne káromolják azt a jót, a ti javatokat, amiben részesültök! Ötödször: az Isten országa nem evés és nem ivás. Azután megmondja Pál, hogy az Isten országa igazság, a békeség és a Szentlélekben való öröm.

Ha Isten azt mondja valamire, hogy nem, akkor én ne mondjam arra, hogy igen. Egyszer majd Ő fogja kimondani, hogy nem. Az Úr Jézus ilyeneket mond a Szentírásban: „Bizony, mondom nektek, nem ismerlek titeket”. Jaj annak, akinek nemet kell mondania. „Mondom nektek, nem tudom honnan valók vagytok.”

Félelmetes mondatok. De igazak! Amit Isten mond, az úgy van és úgy lesz. Jaj, csak nehogy nekünk mondja majd ezeket! Jó lenne, ha azt mondaná, hogy jöjjetek Atyám áldottai, és örököljétek azt az országot, amely nektek készítettett. De ehhez figyelni kell az ige szavára.

A legfélelmetesebb hívő betegség, amiben a legtöbben megrekednek a keskeny úton az, amikor megítélik a másikat, ítélkeznek fölötte, és magukat különbnek tartják másoknál. Nem szenvedjük el egymást szeretetben, hanem mások hibáját felnagyítva látjuk. A mai naptól fogva: többé tehát ne! Gyógyuljunk ki! Mert Jézus Krisztus vére megtisztít minket minden bűntől.

Ne okozzatok megütközést, vagy elbotlást, botránkozást, figyelmeztet Isten ebben az igében. A felolvasott igéből rögtön a frontális ütközés jutott eszembe. Ritkán lehet túlélni. Hallottatok már

frontális összeütközést okozó, gáncsoskodó, másokban megbotránkozást keltő keresztyénekről? Sajnos, igen. Ne legyen többé ilyen. Mi a megbékéltetés szolgálatát kaptuk. Nem a feszültség keltését. Békességre való indulattal közeledjünk másokhoz, nem a kárhoztatással. A hívő élet nem lehet megbotránkozató élet. Van gyógyulás. Jézus Krisztusnak vére megtisztít minket minden bűntől.

Ne tedd tönkre ételeddel azt, akiért Krisztus meghalt, mondja az ige. Döbbenetes, hogy ilyen is van. Ne pusztítsd el a másikat. Elítéli csak azért, mert gyengébb, mert hitben még nem fejlődött eleget? Étel és ital miatt és különböző más dolgok miatt? Azt mondja az ige, hogy elpusztítod azt, akiért a Krisztus meghalt a kereszten.

Ne káromolják azt a jót, amiben ti részesültetek, mondja az ige. A legdurvább emberi szó, amikor valaki káromkodik és az élő Istent bántja. Nem tudják, mit tesznek. Mikor valaki káromkodik, lehet érte imádkozni. Uram, bocsásd meg neki, mert nem tudja, mit beszél. Ez a legtöbb, amit tehetünk.

Félelmetes, ha esetleg a mi életünk, rossz példánk, viselkedésünk miatt káromolják az élő Istent. Vigyázzatok! Meg vagyunk fertőzve a felelőtlenséggel, hogy sokszor nem vesszük komolyan a másikat, ezáltal a legegyszerűbb élethelyzetben is botrányt okozhatunk. Ne okozzunk fájdalmat. Halljuk meg az igét: „Többé tehát ne!” Miattad ne káromolják az Istent. Jézus Krisztus vére megtisztít minket minden bűntől.

Pál apostol ötödszörré írja, hogy ne, nem, és az Isten országát kapcsolja össze ezzel. Az Isten országa nem evés, és nem ivás. A hitben gyenge még nem tudja, mit lehet és mit nem. Sokan azt gondolják, ha

valamit nem fogyasztanak, kedvesebbek, jobbak, különbek másoknál. Félelmetes szekták vannak. Ne legyünk megfertőzve emberi okoskodástól. Te se botránkoztass! A gyógyító, az áldott orvos van itt. Kimetszi ezeket az elfertőzött góccokat a mi lelki életünkéből.

„Az Isten országa igazság, békesség és Szentlélekben való öröm.” - így folytatódik az ige. Az Isten országáról olyan sok minden le van írva. De ez a leírás csak itt található. Minden benne van. Igazság. Békesség. Öröm. Ez jellemzi a keresztyéneket? Tudjuk, hogy Isten országa tibennetek van. Ha Isten országának tagja vagyok, bennem van az igazság. Úgy igyekszem élni? Megigazult emberként Krisztus dicsóságére? Szívetek a Szentlélek temploma. Ezt mondja az ige. A ti házatok igazság háza. Ott, ahol laktok. Ő benned van. Nem hagy el. Átsegít minden nehézségen, ha hiszed. Ha Isten országának a tagjai vagytok, akiket Krisztus a vérén megváltott, akkor a ti lakásotok, házatok a békesség háza. Ott mások is megpihenhetnek. Nem véletlenül. A gyermek, az unokák, a testvérek.

Az Isten országa békesség. Salom – mondja a héber. Ahogyan köszöntitek is egymást: áldás, békesség. Az Isten országa ott van a szívetekben. A ti szívetek a nyugalom szigete. Békesség háza. Azért, mert a ti Uratok a békesség fedelme. Jézus Krisztusnak hívják. Célba ért az, aki Krisztust megtalálta. Megvan minden. Akkor éljünk úgy, ahogyan tőle tanultuk!

Köszönöm, Istenem, hogy beszéltél velem. Te mindent tudsz. De sokszor elrontottam az életemet! De sokszor úgy érzem, fájdalmat okoztam és megbotránkoztam. Pusztítottam. Ha nem figyelek rád, én is csak ilyen romboló lehetek. Segíts, hogy épüljek, és másokat is építhessek.

Isten azoknak az életében leli kedvét, azok kedvesek előtte és megbízhatóak az emberek között, akik az Úr Jézus Krisztus áldott szolgálatában állanak. Szükség van minden egyes hívő emberre, minden egyes imádságra. Boldog ember az, aki Krisztusnak szolgál hátralévő életében, mert ővele fog örvendezni örökké. Adja meg az Úr, hogy ebben legyen nekünk is részünk. Úgy legyen! Ámen.

## MAGADRA TUDOD-E VENNI?

Magadra tudod-e venni a más bőrét?

Ugye nem?!

Hát ne ítélgess felelőtlenül,

mert élni nehéz,

botlás nélkül meg lehetetlen.

Férj hát bőrödben!

Hordd méltósággal saját terhedet,

s ha görnyedőn megbotlanál, remélj

te is szerény megértést, megbocsátást,

azoktól legalább,

kiket bántó ítélgetés helyett

csak egyszer is részvételével kísért

Golgotájuk felé szíved!



## Mire törekedjünk?

Bacskai Bálint, a Bethánia CE Szövetség elnöke  
Róma 14,19

Pál apostol a Római levél második részében azt fejtí ki, mit jelent, hogy Krisztus megbocsátott nekünk, benne minket kiválasztott Isten, az ő gyermekei vagyunk.

Mit jelent a kegyelem? Milyen minőségi életváltozás fakad abból, ha megismerjük, megértjük, elhisszük, megragadjuk a kegyelmet? Leírja, hogy ez mit jelent a hatalomhoz, a testvérekhez, a különböző szokásokhoz, vallásos cselekedetekhez való hozzáállásban. Így foglalja össze: törekedjünk tehát azokra a dolgokra, amelyek a békességet és egymás építését szolgálják. Törekedjünk. A Bethánia CE Szövetség elnevezés kapcsolatban van az igével. CE, Christian Endeavor, keresztyén törekvés. A békességre törekedjétek és egymás építésére. Mit jelent ez a gyülekezetben? Pál apostol olyan egyszerűen ír. Mi történik akkor egy gyülekezetben, amikor ott a békességet munkáljuk, teljes törekvéssel, odaszánással, erőbedobással? Mit lehet akkor tenni?

Először is nézzük meg, mi okoz a gyülekezetben háborúságot? Háborúságot okoz a versengés. Úgy érezzük, nem vagyunk olyan értékesek, fontosak, mint a másik. Bizonyítanunk kell, hogy olyan jók vagyunk. Ha verseny helyett a békességre törekszünk, akkor segíté a másiknak, hogy meglássa, milyen értékes, milyen elfogadott, milyen drága áron megvásárolt gyermeke Istennek. Nem úgy segíté, hogy tudja meg, még nincs azon a lelki szinten, mint a komolyabb hívók, szedje össze magát egy kicsit, hogy utolérjen minket. A verseny helyett abban segíté a másik embernek, hogy megismerje, kicsoda ő Jézus Krisztusban.

A békességet szolgáló dolgokra törekedni kell. Törekedjünk mindenkivel megértetni, hogy nem kell versenyeznie. Nem kell teljesítménnyel beküzdenie magát a közösségbe, nem kell küzdenie elfogadottságáért. Krisztusért ő ide tartozik! Csodálatos dolog, ha te tehetsz valakiiért ilyet. Ha észrevetted, akivel senki nem beszélget, aki mellé senki nem ül oda az ebédnél, aki egy kicsit mindig kilóg a közösségből, esetleg próbál bizonyítani, erőlködik, hogy elfogadják. Te pedig segíthetsz felismernie, hogy ő Krisztusban befogadott, teljes jogú tag a te szeretetteddel, a te jelenléteddel, a te bátorításoddal. Akkor munkálod azt, ami a békességre való.

Megtérése után nagyon sok ember küszködik azzal, hogy megtértem-e, valódi volt-e a döntésem, nem fordultam-e el Istentől, nem követtem-e el a Szentlélek elleni bűnt, egyáltalán, ahogyan élek, elfogadható-e Istennek? Azt gondolnánk, a békességet ez esetben az jelenti, ha azt mondjuk: Ó, ne aggódjál ilyeneken. Ezen felesleges aggódni! Csak sajnós, ez nem segít.

Valakinek nagyon nagy küzdelme és gyötrődése, hogy bizonytalan a hitében, megtérésében, abban, hogy jó úton van-e Istenhez? Problémázik. Hogyan segíthetek az ő békességében? Nagyon sokszor úgy érzem, hogy mit kell ezen problémázni? De hiába mondom, nem használ. Hogyan segíthetek abban, hogy ez a harc lecsillapodjon benne?

Moody írja le, hogy egy fiatalember megkérdezte tőle: 'Nem tudom, mi van

velem. Elfogadott-e Krisztus? Van-e üdvösségem?’ Moody azt kérdezte: ’Fiatalember! Hisz maga Jézus Krisztusban, Isten Fiában?’ ’Hiszek.’ ’Akkor magának örök élete van.’ ’Rendben van, de vannak problémák az életemben, nem tudok mindent úgy tenni.’ Moody: ’Fiatalember! Még egyszer kérdezem: hisz maga Isten Fiában?’ ’Igen.’ Moody: ’Jézus azt mondja: aki hisz, annak örök élete van. Elhiszi, amit Jézus mond? Akkor magának örök élete van.’ ’Jó, persze, tudom, de úgy érzem, hogy valami rosszul van az életemben.’ Moody azt mondta neki: ’Fiatalember! Olvassa csak el, mit mond Jézus? Aki hisz az Isten Fiában, örök élete van.’ Újra meg újra elolvastatta vele az ígét, annyiszor, míg a fiatalember el nem jutott odáig: ’Igen, nekem örök életem van! Teljesen mindegy, mit érzek. Ha Krisztus ezt mondja, én azt hittel megragadom, rám is vonatkozik, és békességre jutok!’ Tehetett Moody valamit, hogy ez az ember békességre jutott? Nem sajnálni kell egy másik hívó testvért, aki bizonytalanodik, hanem vele együtt, a Szentírásra állva végignézni, mit mond Jézus arra a problémára. Együtt olvasni, bátorítani: ’Hidd el!’ Imádkozni ezért. Segíteni neki. Törekedni arra, hogy békességre jusson. Ugye nem volt könnyű Moody esetében? Nem csak egyszer, vagy kétszer kellett elmondania. Többször. Törekednie kellett arra, hogy ez a fiatalember békességre jusson.

Annyira szeretnék olyan ember lenni, annyira szeretném, ha mindannyian ilyenek lennének, akik törekszünk arra, hogy mások, a közösségünkben lévő emberek az Isten békességére jussanak és egyre inkább békesség legyen a közösségben. A versengés, a belső zavarok helyett megoldások, gyógyulás. Ez komoly feladat és komoly odaszánást igényel.

Nem tudom, reggeli imádságunk mi szokott lenni. Én sokszor úgy imádkozom: ’Uram, segíts meg engem, hogy én meg tudjam csinálni, amit én meg szeretnék tenni’. Lehet, hogy nemcsak én imádkozom így. Olyan jó lenne, ha az az imádság lehetne bennem és benned reggel, hogy ’Uram, a mai napon áld meg a törekvésemet a békességre, hogy tudjam munkálni mások békességét, Veled való kapcsolatát, azt a kis közösséget, családot, lelki közösséget, ahol otthon vagyok. Isten meghallgatja az ilyen imádságot.

„Egymás építésére törekedjete” mondja azután Pál az ígében. Annyian szoltak már előttem, annyi mindent tudunk arról, hogy hogyan lehet a másikat építeni. Van talán, amit egy másik ember életében úgy tudunk elvégezni, hogy felnyitjuk rá a szemét. Valamit nem vett észre és rajtunk keresztül megláthatja. Hallottam egy előadást, amelyik arról szolt, hogy a magunk hibáit azért nem látjuk, mert egyszerűen megtéveszt bennünket a saját testünk. Önmagunkat csapjuk be a legkönnyebben. Mások hibáját mindig élesebben látjuk, mint a magunkét.

Hogyan jövünk rá akkor, hogy mi a mi problémánk, a mi bűnünk? Nagyon egyszerű. Belsőleges közösségre van szükségünk. Ahol egy másik ember annyira felbátorodhat, hogy nekem meg meri mondani a hibámat. Nem azért, hogy versenyezzen és bebizonyítsa, hogy ő jobb hívó, mint én, nem azért, hogy megalázzon. Azért szól, hogy engem építsen. Észrevegyek valamit, amiből megváltozhatom. Meg lehet mondani valakinek a hibáját versengésből vagy felsőbbrendűségéből, és meg lehet mondani építő céllal. Mi a különbség? Miben látszik meg? A folytatásban. Ha valaki rossz céllal szól,

megmondja és távol áll. Építő módon meg úgy mondja, hogy ez vagy az rosszul van ugyan, de én 100 százalékig melletted és veled vagyok, amit mondtam, semmit nem változtat kettőnk kapcsolatában. Sőt! Kész vagyok minden segítséget megadni ahhoz, hogy, ha meg akarsz változni, meg is tudjál! Számíthatsz rám. Nekem magamnak ugyanilyen nagy szükségem van arra, hogy te is megmondd, ha valami baj van, mellém állj, és segíts megváltozni. Isten dicsőségére.

Az építés tehát akkor megy végbe, amikor rájövünk valamire, és ezt meg is tudjuk mondani. Tudjuk segíteni, hogy ott javítás, épülés, formálódás következék be. Nehéz feladat. Nem? Sokkal egyszerűbb csak kedvesnek lenni, mosolyogni. Ezt távolról, fájdalom nélkül is meg lehet tennünk. De ha valakivel beszélünk kell, elmondanunk, hogy ez vagy az nem jól van, és oda kell mellé állanunk, együtt megküzdenuk, együtt megváltoztatni, együtt megépíteni, ez nem olyan egyszerű dolog. Részt kell vennünk a másik nehézségében.

A napokban olvastam egy lelkipásztortól, hogy ez egy kicsit olyan, mintha meghalnánk saját magunk számára azzal, hogy a saját kis kényelmes, önző problémánkat félretesszük, és készek vagyunk részt venni valaki más életének a megépítésében, tisztázásában, problémájának a megoldásában. Krisztus lelkületével. Komoly feladat ez.

Nemcsak hibákra lehet felnyitni mások szemét, hanem arra is, ha Isten adott ugyan valakinek ajándékot, valamire adottságot, lehetőséget, csak az illető azzal nem tud élni. Azt mondhatnánk, olyan ez, mint a reneszánsz művészek iskolái. A legtöbb nagy művész műhelyekből került ki. Egy jó

mester nyitotta fel a szemét arra, hogy ő is tud festeni, vagy hogyan kell egy szobrot megformálni. Egy jó mester mellől került ki a következő, és mellőle az újabb jó mester. Isten így építi a gyülekezetet. Minket is jó mesterek, a saját testvéreink által formál. Ők építenek bennünket, tanítanak meg Isten dicsőségére élni. Azután meg mi is hasonlóképpen cselekedhetünk másokkal.

Van egy nagyon érdekes film. A címe: A kóristák. Arról szól, hogy egy nevelőintézetbe odahelyeznek egy tanárt. Nem tud mit kezdeni a szörnyű rossz gyerekekkel. Nem tud nevelni, nem tud fegyelmezni. De tud éneket tanítani, ő ehhez ért, és elkezdi őket tanítani énekelni. Kórusává szervezi őket és egy csodálatos közösség jön létre. A legrosszabb gyerekek is megjavulnak, mert ami tehetsége a tanárnak volt, átadta nekik, beleépítette ezekben a gyerekekbe. A legrosszabb és legrendetlenebb gyerekből is kihozta a csodát. Nem tudom, mi mit tudunk kihozni másokból. De biztos, hogy Isten ad olyan lehetőségeket mindannyiunknak egyen-egyenként, amit másokból mi tudunk előhozni. Ez jó dolog. Ne hagyjuk ezt el! Törekedjünk erre! Idős emberektől hallom, hogy 'Uram, meddig élek még, már rég el szeretnék költözni.' Ez azért van, mert amikor valaki sok betegséggel küszködik, hajlamos arra, hogy csak önmagával foglalkozzék. Egy idő után kiüresedik az élete. Mindig kétségbe esett. Az az idős testvérünk viszont nem, aki törekszik arra, hogy mást építsen, írjon bátorító leveleket, igéket, amiket kapott Istentől, imádkozzék, beszélgessen el, hallgasson meg embereket, amit ő megtehet.

Debrecenben jártam egy néninél. Ilonka néni már régóta nem él. Rákban

halt meg. Baja volt szinte majdnem minden szervével. Rengeteg gyógyszer kellett szednie. Vak volt. Alig tudott mozogni. Egyedül élt. Szegényen. Azért tudott egyáltalán létezni, mert a debreceni Kollégium a lelkész bátyjára való tekintettel minden napra küldött neki ebédet. A diákok viték el. Egy idő után a diákok között elterjedt, hogy Ilonka néni szektát tart fenn, mert oda a fiatalok kijárnak, imádkoznak, énekelnek és tanulmányozzák az ígét. Testvérek! Ez a néni lelki közösséget tudott

teremteni! Vak és szegény volt, mindenféle betegséggel. Akkor mi telhetik ki tőlünk, tőled, ha törekszel arra, ami a békességre és mások építésére való?

Pál apostol a 14. fejezetet nem írhatta volna meg az előzők nélkül. Minden törekvésünk hiábavaló lenne, ha Krisztus nem áldoztatott volna meg, ha nem lennénk az Ő választottjai, ha nem lennénk az ő megváltottjai, az Ő gyermekei. Adjunk ezért hálát és szánjuk oda magunkat erre a törekvésre.



### Bódás János Összes Versei

2005-ben, a költő-lelképásztor 100. születésnapja emlékére jelent meg az összes művét tartalmazó kötet, teljesen egyedülálló módon, hiszen korábban ilyen terjedelmű, minden versét tartalmazó könyv nem állt még az olvasóközönség rendelkezésére.

Szombathelyi, majd székesfehérvári lelkészként élte életét, átélve a XX. század minden történelmi eseményét, egészen 1987-ben bekövetkezett haláláig. Bódás János költői felfogásában a lélek felemelése, a szépre, a jóra, igazra való nevelés, a gyönyörködtetés, az örömszerzés és az érthetőség kapták a meghatározó szerepet. Ő maga így vall erről: „Azt akarom, hogy az emberek, akár az egyszerű parasztok, vagy egyetemi tanárok, egyformán értsék, élvezzék verseimet, és épüljenek általuk. Szeressék az embert, népünket, hazánkat, az Istent, és nemes érzésekkel teljen meg a szívük.”